

කයේ කතාව

කටුකුරුන්දේ ආචාර්යවරයා විසින්
පොත්ගුණමය ධර්මයේ ධර්මය මාධ්‍ය භාරය

**පොත්ගුල්ගල ධර්ම ග්‍රන්ථ ධර්ම ශ්‍රවණ මාධ්‍ය භාරයේ
විශේෂ නිවේදනය**

2013.07.07 දින අභිනවයෙන් පිහිටුවා ගන්නා ලද 'පොත්ගුල්ගල ධර්ම ග්‍රන්ථ ධර්ම ශ්‍රවණ මාධ්‍ය භාරය' මගින් පූජ්‍ය කටුකුරුන්දේ ඤාණානන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ විසින් මේතාක් සම්පාදිත සහ ඉදිරියට සම්පාදනය කරනු ලබන සියලුම ධර්ම ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශයට පත් කෙරෙන බවත් මින් පසු උන්වහන්සේගේ කිසිදු ග්‍රන්ථයක් කොළඹ ධර්ම ග්‍රන්ථ මුද්‍රණ භාරය මගින් ප්‍රකාශයට පත් නොකරෙන බවත් අප පාඨක පිරිස වෙත මෙයින් දන්වා සිටිමු.

මෙයට
සසුන් ලැදි
පොත්ගුල්ගල ධර්ම ග්‍රන්ථ ධර්ම ශ්‍රවණ මාධ්‍ය භාරය

කර්මේ කතාව

(පහන් කණුව දෙසුමකි)

කටුකුරැන්දේ සෞභාග්‍ය භික්ෂු

පොත්ගලුගල ආරක්ෂණ සේවාසභා
'පහන් කණුව'
කන්දේගෙදර,
දේවාලේගම

ISBN 978-955-1255-45-9

ප්‍රකාශනය
පොත්ගලුගල ධර්ම ග්‍රන්ථ ධර්ම ශ්‍රවණ මාධ්‍ය භාරය
2013

ධර්ම දානයකි

මුදලට විකිණීම සපුරා තහනම් වෙයි.

පොත ලබාගත හැකි ස්ථාන:

1. අනුර රූපසිංහ මහතා - 27, කොළඹ විදිය, මහනුවර.
2. ස්ටැන්ලි සුරියාරච්චි මහතා - 25, කඩවිදිය, දේවාලේගම.
3. ඩී. ටී. චේරගල මහතා - 422, වැලිපාර, තලවතුගොඩ.
4. හේමමාලා ජයසිංහ මිය
29/8, පැඟිරිවත්ත මාවත, මිරිහාන, නුගේගොඩ.
5. සංජීව නවරත්න මහතා
අංක 308/17 බී, කිරිවත්තුඩුව පාර, මාගම්මන, හෝමාගම.
6. හේමා රූපසිංහ මිය - 26, හැව්ලොක් පාර, ගාල්ල.
7. එස්. ඒ. ලයනල් මහතා
140/19, රුහුණසිරි උද්‍යානය, හක්මණ පාර, මාතර.
8. සිරිමා විජේරත්න මිය - ඇලපාන, රත්නපුර.
9. ඒ.ජී. සරත් චන්ද්‍රරත්න මහතා
සමන්, ඇරැවුල හන්දිය, කණ්ඩලම පාර, දඹුල්ල.
10. වෛද්‍ය පී. වීරසිංහ මහතා
බණ්ඩාර බුලංකුලම, ලංකාරාම පාර, අනුරාධපුර.
11. ජේ.ඒ.ඩී. ජයමාන්න මහතා
ජයමාන්න වත්ත, ලබුයාය, කුරුණෑගල පාර, කුලියාපිටිය.
12. ආර්.ඒ. චන්දි රණසිංහ මිය
ස්ට්‍රඩියෝ 'වායා', රෝහල හන්දිය, පොළොන්නරුව.

වෙබ් අඩවිය: www.seeingthroughthenet.net

මුද්‍රණය:

කොලට් ප්‍රින්ටර්ස්

17/2, පැඟිරිවත්ත පාර, ගංගොඩවිල, නුගේගොඩ.

දුරකථනය: 011-4 870 333

හැඳින්වීම

(ප්‍රථම මුද්‍රණය)

බෞද්ධ දර්ශනය ලොව අන් හැම දර්ශනයකින්ම වෙන්කොට හඳුනාගත හැක්කේ **අනිත්‍ය, දුකඩ, අනාත්ම** යන ත්‍රිලක්ෂණයෙනි. මේ **'ලකුණු තුන'** මැකී ගියදාට බෞද්ධ දර්ශනයද මැකී ගියා වේ.

භෞතික වටිනාකම් දේවත්වයෙන් සැලකෙන මෙකල ජනප්‍රිය ශාසන රැල්ල වී ඇත්තේ මේ ලකුණු තුනෙහි සුදුහුණු ගා මකා දැමීමයි. 'අනිත්‍ය' යන වචනය පවා නිදිය ලෙස විකෘත කරන විනතන රටාවක් ගිහි පැවිදි දෙපක්‍ෂය තුළම ජනප්‍රියවෙමින් පවතී. 'නිවන' නුරුස්සන, හවයට ආවඩන, මාර බලවේගයක් සියුම් අන්දමින් ක්‍රියාත්මක වනු පෙනේ.

මෙවන් යුගයක, නිවන ළඟා කර දෙන මහානුභාව සම්පන්න මන්ත්‍රයක් බඳු **'විජයසුත්‍රය'** මාතෘකා කොට අප විසින් පවත්වන ලද **අංක 168 පහන් කණුව පොසොන් දෙසුම** තම කමටහන කරගත් පරිසර අමාත්‍යාංශයේ පරිගණක අංශයේ සේවයේ නියුතු පින්වත් කසුන් සංජීව මාරසිංහ තරුණ මහතා එම දේශනාව පිටපත් කරගෙන අවුත් එය මුද්‍රණය කර වන මෙන් ආරාධනා කිරීම ආදර්ශිවත්ය. තම **'කුණු කය'** සදහම් සුවඳැති සඳුන් කඳක් කරගෙන තමා අවට ඇති මානසික පරිසරය සුවඳවත් කරමින් මාර සටන ජයගැනීමට මෙම ආරාධනාමය කුසලය ඒ මහතාට උපනිශ්‍රය සම්පතක්ම වේවායි පතමු.

මෙයට
සසුන් ලැදි,
කටුකුරුන්දේ ඤාණනන්ද හිඤ්ඤ

පොත්ගුලුගල ආරණ්‍ය සේනාසතඨ
'පහන් කණුව'
කන්දෙගෙදර
දේවාලගම

(2555) 2012 මාර්තු

පොත්ගුල්ගල ධම් ග්‍රන්ථ ධම් ශ්‍රවණ මාධ්‍ය භාරයේ

ප්‍රකාශක නිවේදනය

දේවාලේගම, කන්දේගෙදර පොත්ගුල්ගල ආරණ්‍ය සේනාසනවාසී පූජ්‍ය කටුකුරුන්දේ ඤාණනාද ස්වාමීන් වහන්සේ විසින් සම්පාදිත සියලුම ධම් ග්‍රන්ථ හා දේශික ධම් දේශනා පිරිසිදු ධම් දානයක් වශයෙන්ම ධම් පිපාසික ලෝකයාහට ප්‍රදානය කිරීම උන්වහන්සේගේ අභිමතාචියයි. ශ්‍රී දත්ත ධාතුන් වහන්සේ වැඩ වෙසෙන ඓතිහාසික මහනුවර පුරවරය කේන්ද්‍රකොටගෙන අභිනවයෙන් පිහිටුවා ගන්නා ලද 'පොත්ගුල්ගල ධම් ග්‍රන්ථ ධම් ශ්‍රවණ මාධ්‍යභාරය' එම උදාරතර අරමුණ ඉටු කිරීමට ඇප කැපවී සිටියි.

මේතාක් කොළඹ කේන්ද්‍රකොටගෙන පවත්වා ගෙන යන ලද 'ධම් ග්‍රන්ථ මුද්‍රණ භාරය' තුළින් මින් ඉදිරියට උන්වහන්සේගේ ධම් ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය නොකෙරෙන අතර එයට අදාළව පැවති ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය හා බෙදාහැරීම පිළිබඳ කාසිභාරයත්, මේතාක් මහනුවර 'ධම් ශ්‍රවණ මාධ්‍ය භාරය' මගින් ඉටුකරන ලද ධම් දේශනා සංයුක්ත තැටිගත කිරීම සහ (seeingthroughthenet.net) වෙබ් අඩවිය පවත්වා ගෙන යාමත් මෙම පොත්ගුල්ගල ධම් ග්‍රන්ථ ධම් ශ්‍රවණ මාධ්‍ය භාරයේ වගකීම වනු ඇත.

දෙස් විදෙස් වැසි ධම්කාමී පාඨක ශ්‍රාවක විශාල පිරිසක් වෙනුවෙන් ක්‍රියාත්මක වන මෙම පුළුල් ධම් දාන වැඩ පිළිවෙලට දායකවීමට කැමති පින්වතුන්හට පහත සඳහන් බැංකු ගිණුමට තම ආධාර මුදල් යොමුකිරීමට අවස්ථාව ඇති අතර ඒ පිළිබඳ සියලු විමසීම් පහත සඳහන් ලිපිනයට යොමු කිරීම මැනවි. ආධාර යොමු කිරීමට මෙම ගිණුම හැර සම්පත් බැංකුවේ වෙනත් ගිණුමක් ගොමැති බව අප පාඨක පිරිස දැනුවත් කිරීම් වශයෙන් සඳහන් කරමු.

මෙයට,
සසුන් ලැදි
පොත්ගුල්ගල ධම් ග්‍රන්ථ ධම් ශ්‍රවණ මාධ්‍යභාරය

ආධාර මුදල් යොමු කිරීම:

පොත්ගල්ගල ධර්ම ශ්‍රී ලංකා ධර්ම ශ්‍රී ලංකා මාධ්‍යසාරය

ගිණුම් අංක: 100761000202

සම්පත් බැංකුව - මහනුවර

මෙම ධර්ම දාන වැඩපිළිවෙලට ආධාර එවීම පිළිබඳ විමසීම්:

අනුර රූපසිංහ, 27, කොළඹ වීදිය, මහනුවර.

දුරකථන අංක: 0777-801938

ඊමේල් ලිපිනය: pothgulgala@seeingthroughthenet.net

අමා ගග

මහවැලි ගඟ උතුරට හැරවීමෙන් පසු එතෙක් නිසරු මුඩු බිම් ලෙස පැවති පෙදෙස්වල සිදුවූයේ ඉමහත් වෙනසෙකි. පිපාසයට පැන් බිඳක් නොලබා සිටි ගොවිහු පෙදෙස පුරා නිහඬව ගලා යන සිසිල් දිය දහරින් පිනා ගියහ. මැලවුණු ගොයම සරුව නිල්වන්ව කරලින් බර විය. මල් පලින් ගැවසීගත් තුරු-ලිය බලා සැනසෙන පෙදෙස් වැසියෝ තුටු කඳුළු වගුළහ.

දහම් අමා ගඟ “උතුරට” හැරවීමේ වැඩ පිළිවෙළක් මෙයට තෙවසරකට පෙර ඇරඹුණි. දහම් පත-පොත තබා “එදා-වේල” සඳහා වත් විය පැහැදුම් කිරීමට වත්-කමක් නැත්තෝ, නිහඬව නොමිලයේ ගලායන අමිල දහම් අමා දිය දහරින් සදහම් පිපාසය සන්සිඳුවා ගත්හ. අරිටු මිසඳිටු හැර, සැදැහැයෙන් සරුව, ගුණ නුවණින් බරව පිළිවෙත් මඟට නැමී ගත්හ. ලොවී - ලොවුතුරු මල් පල නෙලා ගනිමින් හද පුරා පිරි බැනියෙන් නන් අයුරින් සොම්නස පළකළහ.

“ධම් ග්‍රන්ථ මුද්‍රණ භාරය” නමින් දියත් කළ මෙම ධම්දාන වැඩපිළිවෙල සඳහා අපගෙන් වැයවුනේ පිරිසිදු ධම්දාන සංකල්පය පමණි. අමාගඟ “උතුරට” හැරවූවෝ සසුන් ගුණ හඳුනන පරිත්‍යාගශීලී සැදැහැවත්හුමය. “නිවනේ නිවීම” පොත් පෙළ එළි දැක්වීමෙන් නොනැවිති “පහත් කණුව ධම්දේශනා” පොත් පෙළෙහි “බර පැන” දැරීමටත්, දෙස් - විදෙස්වල දහම් පිපාසිතයින් උදෙසා අප අතින් ලියැවෙන අනිකුත් පොත - පත ඒ අයුරින්ම එළි දැක්වීමටත් ඔවුහු උත්සුක වූහ. “දෙන දේ පිරිසිදුවම දීමේ” අදහසින් අමිල වූ දහම ඊට නිසි ශෝභන මුද්‍රණයකින්ම ධම්කාමීන් අතට පත් කිරීමට පියවර ගත්හ. මුද්‍රිත පිටපත් සංඛ්‍යාව අවසන්වනු හා සමගම “නැවත මුද්‍රණ” පළකිරීමෙන් දහම් අමා ගඟ වියළී යා නොදීමට දැඩි අදිටනකින් ඇප කැපවූහ.

“පොත් අලෙවිය” පිළිබඳව මෙකල බහුලව දක්නට ලැබෙන වාණිජ සංකල්පයට පිටුපා, තහංචිවලින් තොරව, තමන් අතට නොමිලයේම පත් කැරෙන “දහම් පඩුර” තුළින් ධම්දාන සංකල්පයෙහි අගය වටහා ගත් බොහෝ පාඨක පින්වත්හු තමන් ලද රස අහරක්, නෑ-හිතවතුන් සමග බෙදා-හදා ගන්නාක් මෙන් නොමසුරුව අන් දහම් ලැදියනටද දී ධම් දානයට සහභාගී වූහ. ඉනුදු නොනැවිති, ශක්ති පමණින් “ධම් ග්‍රන්ථ මුද්‍රණභාරයට” උරදීමටද ඉදිරිපත්වූහ, ඇතැමෙක් ලොකු කුඩා දහම් පොත් මුද්‍රණය කරවීමේ හා නැවත-නැවත මුද්‍රණය කරවීමේ බරපැන ඉසිලීමට පවා පසුබට නොවූහ.

සම්බුදු සසුන මේ ලක් පොළොවෙහි පවතින තාක් මේ දහම් අමාගඟ ලෝ සතුන් සිත් සනහමින් නොසිඳී ගලා යේවා යනු අපගේ පැතුමයි.

“සබ්බදානං ධම්මදානං ජිනාති”

පොත්ගුල්ගල ආරණ්‍ය සේනාසනය
'පහත් කණුව'
කන්දේගෙදර, දේවාලේගම
2000 ජුනි 05 (2544 පොසොන්)

මෙයට,
සසුන් ලැදි
කටුකුරුන්දේ ඤාණනැදු හිසු

පිටුම

කයක් ඇති
දහම් ලැදි
- සැමට -

පහත් කණුව බර්ම දේශනා අංක 168

නමෝ තසස භගවතෝ අරහතෝ සමමා සමබුද්ධසස

වරං වා යදී වා තිට්ඨං - නිසිනෙන උද වා සයං

සමම්ඤ්ජති පසාරෙති - එසා කායසස ඉඤ්ජනා

- සුත්ත නිපාත, විජය සූත්‍රය

සැදැහැවත් පින්වතුනි,

මිහිත්තලා කඳුමුදුන සිහියට නංවන මේ පොසොන් පෝය දවසේ එදා ඒ මිහිඳු මහරහතන් වහන්සේ දඹදිවින් අරගෙන ආපු බුද්ධ ශාසන පණිවිඩයේ වටිනාකම තේරුම්ගන්න උත්සාහ ගතයුතුව තිබෙනවා. මේ බුද්ධ ශාසනයේ අන්තර්ගතය මේ පින්වතුන් අභල තිබෙනවා, පද තුනකින් හඳුන්වනවා පර්යන්ති, පටිපන්ති, පටිවේධ. එහෙම නැත්නම් පසාපනිය, ප්‍රතිපන්තිය, ප්‍රතිවේධය. කාලීන වචනවලින් දන් සමහර විට මෙහෙමත් යෙදෙනව ඇති, පිරියක, පිළිවෙත, පිළිවිද. ඉතින් ඔන්න ඔය පර්යාප්ති ප්‍රතිපත්ති ප්‍රතිවේධ කියන ත්‍රිවිධ ශාසනයටම අදාළව අද මේ පොසොන් දේශනාව පවත්වන අදහසින් තමයි අපි මේ සුත්ත නිපාතයේ එන විජය සූත්‍රයේ මුල් ගාථාව මාතෘකාව හැටියට තැබුවේ.

මේ කියන විජය සූත්‍රයට නිදාන කථාවක් දෙන්න වෙහෙසෙන අටුවාචාරීන්වහන්සේලා සඳහන් කරන්නෙ ජනපද කලාණී නන්දා තෙරණියගේ රූප මදය නැති කරල රහත් ඵලය ලබාදෙන්න බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ සූත්‍රය දේශනා කළයි කියන එක, එක උත්පත්ති ස්ථානයක් හැටියට දක්වනව. නිදාන දෙකක්ම දක්වනව අටුවාචාරීන් වහන්සේ - උත්පත්ති ස්ථාන දෙකක් මේ සූත්‍ර දේශනාවට. ඒ එකක්. අනික සිරිමා ගණිකාව අමු සෙහොනෙහි දක් වූ ඒ නිල්වුණු, ඉදිවුණු, රූප ප්‍රදර්ශනය බලන්න පැමිණි ජනකායට කයක හැටි වටහා දීලා මාර්ගඵල අවබෝධය ලබාදෙන්න බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කළයි කියන එකයි. අටුවාචාරීන්වහන්සේලා මෙහෙම කිව්වට මොකද ඒ ගාථා පෙළ දිහා බලන කෙනෙකුට පේන්නේ මේව යම්කිසි විශේෂ අවස්ථාවක, විශේෂ

නිමිත්තක් නිසා දේශනා කළ බවක් නෙවෙයි.

අතීතයේ ඉඳලම කායානුපස්සනා සතිපට්ඨානයට අදාළව කයක හැටි පෙන්නුම් කරන්න ස්ඡන්ධායනා කරන්න භාවනා කර්මස්ථානයක් හැටියට මේ ගාථා පෙළ රචනා වෙලා තිබෙන බවයි සේන්නෙ. ඒ බව ඔප්පුවෙනවා අටුවාවේම සඳහන් වෙනව මේ විජය සූත්‍රයට වෙනත් නමක් හැටියට, අතීතයේ ඉඳල භාවිතා වෙලා තියෙනවා '**කාය විච්ඡන්දනික ගාථා**'. '**කාය විච්ඡන්දනික ගාථා**' කියන්නෙ, පින්වතුනි, 'ඡන්ද' කියල කියන්නෙ ආශාව නෙ. කය පිළිබඳව තියෙන ආශාව දුරලීමට උපකාර වන ගාථා පෙළක්. එකකොට අර කියාපු රූපනන්දා පිළිබඳ කථාන්තර, සිරිමා ගණිකාව පිළිබඳ කථාන්තර මේ පින්වතුන් මේ දේශනාවල කොතෙකුත් අහල ඇති. ඒක නිසා අද අමුතු විදිහම කථාවක් මේ පින්වතුන්ට ඉදිරිපත් කරන්නයි යන්නෙ. මේ කියන්නෙ **කයේ කථාව**. මේ අපි කාටත් තියෙන **කයේ කථාවයි අපි ඉදිරිපත් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ**.

මිහිත්තලා කඳුමුදුන සිහියට නැංවෙන කොට නියම බෞද්ධයෙකුට සිහිපත් වෙන්න ඕන මිහිත්තලාවෙන් විශේෂයෙන්ම ප්‍රතිපත්ති ප්‍රතිවේධ ශාසනයට ලැබුන රුකුල. වංශ කථාවල, අටුවාවල නිතර සඳහන් වෙනව, අනුරාධපුරයත් මිහිත්තලයත් අතර තරඟයක් නොතිබුණත් බොහෝවිට මිහිත්තලාවේ සංඝයා වහන්සේලා අර ප්‍රතිපත්ති ප්‍රතිවේධ පැත්තෙන් බොහොම ප්‍රසිද්ධ බව. ඉතිං අන්න ඒ අනුව හිතල බැලුවත් අපට මේ අද වගේ දවසක ඒ මිහිඳු මහරහතන් වහන්සේට උපහාර දක්වන්න පුළුවන් මොන්න මේ කමටහන් ගාථාවකින්ම දේශනාව පැවැත්වීමෙන්. අර කියාපු මිහිත්තලාවේ භාවනා පැත්තෙන් ඇති වැදගත්කම කෙනෙකුට අද පවා දකින්න පුළුවන් මිහිඳු ගුහාවෙනුත් මිහිත්තලාව අවට තිබෙන ලෙන් කුටි රාශියෙනුත්. ගල්ලෙන් රාශියෙනුත්. ඉතිං ඒක නිසා අපි මේ මිහිත්තලාවට නොගියත් අපි අන්න අර කියාපු ඒ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රතිවේධ ශාසනයට ළංවෙන්න බලමු අද මේ දේශනාව තුළින්. ඉතින් මේ මාතෘකාව හැටියට අපි ඉදිරිපත් කළ ගාථාවෙන්ම පටන් ගනිමු. ඉතාම සරල ගාථාවක් නමුත්, මේක තුළ අඩංගු වෙනව සතිපට්ඨාන සූත්‍රයේ කායානුපස්සනාවේ වැදගත් කොටස්.

වරං වා යදි වා කිට්ඨං - නිසිනො උද වා සයං
සමමිඤ්ජනි පසාරෙකි - එසා කායසස ඉඤ්ජනා

ඇවිදිමින් හෝ සිටිමින් හෝ හිඳිමින් හෝ නිදමින් (සයනය කරමින්), අහපසහ හකුළනව, දික්කරනව. මේ හැකිළීම් දික්කිරීම් ආදිය මෙනත මේ ගාථාවේ අන්තිමට පෙන්නුම් කරන්නෙ 'එසා කායසස ඉඤ්ජනා' කවුරුවත්

කරන දේවල් නොවෙයි. කයක සෙලවීම් පමණයි. ඉතිං මෙන් මේක විග්‍රහ කරන අතර අපට කියන්න පුළුවන්, මේ පින්වතුන් දන්නව ඇති සතිපට්ඨාන සූත්‍රය එහෙම කියවපු පින්වතුන්, සතිපට්ඨාන සූත්‍රයේ වැදගත් භාවනා කර්මස්ථානයක් තමයි, ඉරියව් භාවනාව. 'ඉරියාපට්ඨාන' කියල කියනව. මේ හතර ඉරියව්ව. මේ හතර ඉරියව්වේ අපි දවස තුළ මේ ශරීරය ගෙනියන්නේ. නමුත් ඒක සතියෙන් කෙරෙන එකක් නෙවෙයි එදිනෙදා ජීවිතයේ. නමුත් අන්න බුදුරජාණන් වහන්සේ සතිසම්පජ්ඣයෙන් යුක්තව, සිහියෙන් යුක්තව, ඒ ඉරියව් පැවැත්වීම තුළින් මේ කයේ යථා ස්වභාවය වටහාගැනීමට පුළුවන් බවත්, කය ගැන කලකිරීම, කලකිරීම තුළින් නිවන ලබාගැනීමට පුළුවන් බවත් පෙන්වුම් කරල තිබෙනව. ඉතිං ඒ කායානුපස්සනා කොටසේ ඒ 'ඉරියාපට්ඨාන' කියන ඒ ඡේදයට අදාළව සඳහන් වෙන වැදගත් වචන කීපයක් මතුකරල ගත්තොත් යම් කිසි හිඤ්ඤාවක් 'ගච්ඡන්තොවා ගච්ඡාමිති පජානාති'. යන්නේ යෙමියි දනගනී. 'ධීනො වා ධීනොමහිති පජානාති' සිටියේ සිටියෙමියි දනගනී. නිසිනො වා නිසිනොමහිති පජානාති' හුන්නේ හුන්නෙමියි දනගනී. 'සයානොවා සයානොමහිති පජානාති' වැකිර සිටින්නේ, එහෙම නැත්නම් නිදන්නේ නිදන්නෙමියි දනගනී. ඊළඟට වැදගත් පාඨයක් ඒ එක්කම සඳහන් වෙනව, 'යථා යථා වා පනස්ස කායො පඤ්ඤිතො හොති තථා තථා නං පජානාති', 'යම් යම් ආකාරයකින් ඔහුගේ කය පිහිටා තිබේද ඒ ඒ ආකාරයෙන් දනගනී.'

බොහොම වැදගත් කාරණයක් කියන්නේ. දන් අපි ඉරියව් පවත්වන කොට ඒ ඒ එක් එක් ඉරියව්ව තියෙන අවස්ථාව සිතට නගා ගන්නේ නෑ නේ, මම කරනවා, මම යනවා, මම නිදනවා, එහෙම කියනවනේ. ඒ වෙනුවට මෙතන තියෙන්නේ කයක සෙලවීම්. ඉතිං මෙන් මේ ඉරියව් හතර ප්‍රධාන වශයෙන් මේ ගාථාවෙන් කියවෙනව. ඒ එක්කම සතිපට්ඨානයේ ඊළඟට සඳහන් වෙනව, ඒක දන් කාලෙ හැදින්වෙන්නේ 'සමපජ්ඣ පබ්බය' කියල. සතරාකාර සම්පජ්ඣයක් කියල භාවනා ආචාර්යවරුන් දක්වනව. නමුත් ඒකෙ ඇතුළත තියෙන්නේ අපට කියන්න පුළුවන්, බුද්දක ඉරියාපට්ඨාන, කුඩා කුඩා ඉරියව්. ඒකට අදාළව මෙන් මෙහෙමියි කියවෙන්නේ. ඒ හිඤ්ඤාවක් පිළිබඳව, පළමුවෙන්ම කියවෙනව. 'අභිකකනෙත පටිකකනෙත සමපජානකාරී හොති'. අභිකකනෙත පටිකකනෙත කියල කියන්නේ ඉදිරියට යාමෙහිදීත් ආපසු හැරී එමෙහිදීත්, 'සමපජානකාරී හොති' දනුවත්ව කරන්නෙක් වෙයි. අන්න අර 'සමපජානකාරී' කියන වචනය අරගෙන තියෙන්නේ - 'දනුවත්ව කරන්නෙක් වෙයි'. ඉදිරියට යාමේදී සහ ආපසු එමේදී. ඊළඟට, 'ආලොකිතෙ විලොකිතෙ සමපජානකාරීහොති' යමක් දෙස බැලීමේදීත්, එයින් ඉවත බැලීමේදීත් දනුවත්ව කරන්නෙක් වෙයි. 'සමමිඤ්ඤිතෙ පසාරතෙ

සමපජානකාරී හොඳින් හැකිලීමේදීත් සහ දිගහැරීමේදීත් දැනුවත්ව කරන්නෙක් වෙයි. ඉතිං ඒ විදිහට මූලිකව සාමාන්‍යයෙන් අපි නොදැනුවත්ව කරන ක්‍රියා දැනුවත්ව කිරීමයි එතන පෙන්නුම් කරන්නෙ. ඉදිරියට යාම ආපසු ඒම, යමක් දෙස බැලීම, ඉවත බැලීම, අභපසහ හැකිලීමේදීත් දිගහැරීමේදීත් කියන ක්‍රියා අපි නොදැනුවත්ව ඉබේ කෙරෙන ක්‍රියා බොහෝ විට. තව එතන සඳහන් වෙනව සංඝයා වහන්සේලා ගැන කියවෙන නිසා 'සංඝාටි පක්‍කච්චර ධාරණේ' සහල සිවුරු දැරීම, ඒ වගේම පාත්‍ර සිවුරු දැරීම, ඊළඟට ආහාරපාන ගැනීම පිළිබඳවත් 'අසිතෙ පීතෙ ඛායිතෙ සායිතෙ', කන, බොන, සපන, රසබලන ඒ අවස්ථාවලත් දැනුවත්ව කරන්නෙක් වෙයි. ඒ වගේම වෙන එකක් තබා 'උච්චාර පස්සාව කමෙම' මළ මුත්‍ර පහ කිරීමේදී පවා දැනුවත්ව කරන්නෙක්ව සිටී. 'ගතෙ ධීතෙ නිසිනෙන සුතෙන ජාගරිතෙ භාසිතෙ තුණභිභාවෙ සමපජානකාරී හොඳින්' 'යැමෙදී සිටීමේදී හිදීමේදී නිදීමේදී නිදිවැරීමේදී දෙඩීමේදී නිහඬව සිටීමේදී දැනුවත්ව කරන්නෙක් වෙයි.

ඔන්න ඔය විදියට සමපජක්‍ෂණ පබ්බයේ කියවෙනවා මේ ශරීරය පවතින අවස්ථා හැම එකක්ම ඒවයි ඉරියවු සිහියට නඟා ගැනීම. ඉතින් මේ ශරීරය ඇත්ත වශයෙන් මේක අර වාහනයක් වගේ කියල කියන්න පුළුවන්. ඒ බව හැඟෙන ගාථාවක් සඳහන් වෙනව සංයුත්සහියෙ. එක් දේවතාවෙක් ඇවිල්ල බුදුරජාණන් වහන්සේගෙන් ප්‍රභේලිකා විදිහේ ගාථාවක් විමසනව.

**වතුචකකං නවද්වාරං
පුණණං ලොභෙන සංයුතං
පඩකජාතං මභාවීර
කථං යාත්‍රා හවිස්සති**

මභාවීර කියල බුදුරජාණන් වහන්සේටයි මේ අමතන්නෙ. බුදුරජාණන් වහන්සේගෙන් අහනව 'වතුචකකං' රෝද හතරක් ඇති, 'නවද්වාරං' දොරවල් නවයක් ඇති, 'පුණණං' පිරිල තිබෙන, මොනවයින් ද කියල කියන්නෙ නෑ මෙතන, 'ලොභෙන සංයුතං' ලෝභයෙන් බැඳිල තිබෙන, 'පඩකජාතං' මඩගොඩේ හටගන්නා වූ, මේ වාහනය, වාහනය කියන එක අපි හිතාගන්න ඕන - ශරීරය ගැනයි කියන්නෙ. 'කථං යාත්‍රා හවිස්සති' මේ වාහනය ගමන් කරන්නෙ කොහොමද? මේ ප්‍රභේලිකා ගාථාව තෝරගන්න වෙන්නෙ. 'වතුචකකං' කිව්වෙ මෙන්න මේ ප්‍රධාන ඉරියව් හතර, 'නවද්වාරං' නව දොර කියන එක මේ පින්වතුන් දන්නව, අසුවී ගලාගෙන එන ඒ නවදොරවල් ශරීරයේ තිබෙන. 'පුණණං' කියන්නෙ නොයෙකුත් අපවිත්‍ර දේ වලින් පිරුණා වූ, 'ලොභෙන සංයුතං' ලෝභයෙන් බැඳුණා වූ, 'පංකජාතං' කියන්නෙ

මවකුස නමැති මඩගොඩේ හටගත්තා වූ මේ ශරීරය, මේ ශරීරය - ශරීර වාහනය - 'යාත්‍රා' කියන්නේ මෙතන නිවන කරා ගෙනයන්නේ කොහොමද කියලයි මේ දේවතාව අහන්නේ. බුදුරජාණන් වහන්සේ ඒ පිළිතුරු ගාථාවේදී කියන්නේ මේ නන්දී කියලා කියන සතුටු වීම, ඉව්ණා ලෝභ ක්ලේශ ඒවගේම තණ්හාව මුලිනුපුටා දැමීමෙනුයි මේ ශරීරය නිවන් කරා ගෙනයන්න පුළුවන් කියල. මේ සෙලවීම ගැන එහෙම පිළිතුරු දෙනව. ඉතිං ඒ තැන්වලින් අපට පෙනෙනව මේ ශරීරය හරියට වාහනයක් හැටියට, ඉතිං වාහනයක් ගැන කල්පනා කරන කොට ප්‍රධාන ඉරියව් හතර හරියට, ඉරියා පට කියල කියන්නේ ප්‍රධාන මාර්ග හතර වගේ. දක්ෂ රියදුරෙකුට ඒ ප්‍රධාන මාර්ගවල පමණක් නොවෙයි. ඔය මංසන්ධි වංගු ආදියත් ගන්න පුළුවන්කම තියෙන්න ඕන. වැලමිටි වංගු උනත්. ඉතින් අන්න ඒ හරිය තමයි අර දෙවනුව කියාපු කොටසේ තියෙන්නේ. අර ඉදිරියට යාම, ආපසු ඒම, යමක් දෙස බැලීම ආදී වශයෙන් ඒ ඉරියවුවල මං සන්ධි. එක ඉරියව්වකින් අනෙක් ඉරියව්වකට මාරුවන විට 'සමමිඤ්ජෙන පසාරිතේ' කියලා ඒකෙන් හැඟෙන්නේ ඒකයි. හැකිලීම දිගහැරීම ආදිය.

ඉතිං මේ ශරීරයේ ඉරියව් හිතට නඟාගැනීම තුළින් කෙරෙන්නේ මොකක්ද? අන්තිමට නොමිලේම 'වලන චිත්‍රයක්' බලන්න පුළුවන්කම ලැබෙනව. මොකද අර හිතට නඟා ගන්නකොට, කලක් ඒක කරගෙන යනකොට 'සංස්කාර' වශයෙන් වැටහෙනව, ඒ වගේම 'මේ මමය' කියල හිතාගත්තු එක නාම රූප ධර්ම ගොඩක්, හරියට වලන චිත්‍රයක සේයා රූ පටක තියන ජවනිකා ආදියකට මෝහනය වෙන්නේ, ඒවාට ඇදිල යන්නේ ඒ චිත්‍ර රාශිය සේයා රූ පට තුළින් ශීඝ්‍රව කරකැවීමෙන් එකක් හැටියට පෙනීමෙන්. නමුත්, මේ වගේ නැවතීමේලෙන් සතියෙන් යුක්තව සති සමපජ්ඣායෙන් දවස පුරා ඉරියව් සහ අමතර ඉරියව්, ඉරියව් සන්ධි ආදියත් සිතෙන් සලකා බලමින් කටයුතු කරගෙන යනකොට පෙනෙනව මේක හරියට වලන චිත්‍රයක් වගේ. මේ ජීවිත රුහුම තමන්ටම නොමිලයේ බලන වලන චිත්‍රයක් වගේ. අන්තිමට අර මමය මාගේය කියන හැඟීම, ආත්ම සංඥාව දුරලීමයි මේකේ පරමාර්ථය. අර 'කායස්ස ඉඤ්ජනා' කිව්වේ මේක කයක වැඩක්. **කයක හෙළවුම් පමණි.**

ඉතින් ඔන්න එතකොට කායානුපස්සනා කොටසේ 'අභිකකනේන' ආදී ටික විශේෂයි. අභිකකනේන පටිකකනේන සමපජානකාරී හොති ආලෝකිතේ විලෝකිතේ සමපජානකාරී හොති. සමමිඤ්ජෙන පසාරිතේ සමපජානකාරී හොති ඊළඟට සංඝාටි පනනවිචර ධාරණේ සමපජානකාරී හොති, අසිතේ ජිතේ බායිතේ සායිතේ සමපජානකාරී හොති. උච්චාර පස්සාව කමෙම සමපජානකාරී හොති. ගතේ ධීතේ නිසිතේන සුතේන ජාගරිතේ හාසිතේ

තුණි භාවේ සමපජානකාරී හොකි කියල ඒ සංඝයාවහන්සේ කෙනකුගේ ජීවිතයට ගැලපෙන හැටියට ප්‍රකාශ කරපු එක, ගිහිපිංවතාටත් පුළුවන් අර පාත්‍රා සිවුරු දැරුවේ නැතත් එදිනෙදා ජීවිතයේ යෝගාවචරයකුට හැකිතාක් තමාගේ ඉරියව් ආදිය නැවතිල්ලෙන් සතියෙන් යුක්තව පැවැත්වීමෙන් සතිපට්ඨාන භාවනාව වඩන්න පුළුවන්. මේ මුල් ගාථාවේම ඒ ටික සම්පිණ්ඩනය වෙලා තියෙන බවයි අපට පේන්නේ.

**වරං වා යදි වා කිට්ඨං - නිසිනො උද වා සයං
සමමිඤ්ජනි පසාරෙකි - එසා කායසස ඉඤ්ජනා**

හරියට කන්දක් මුදුනක ඉඳල බලන්න වාගේ නාදුනන කෙනෙක් කන්ද පාමුල යන එන හැටි ඉතිං ඔය විදිහටයි පේන්නේ. ඒ විදිහට තමන් දිහා ඇති බලන්න වගේ මමත්වයකින් තොරව. ඔන්න ඊළඟට මේ බාහිර පෙනුම කිට්ටු වෙල බලන කොට මොකද්ද පේන්නේ?

**අට්ඨි නහාරු සඤ්ඤාකො - තව මංසාවලෙපනො
ජවියා කායො පටිච්ජනො - යථාභූතං න දියසකි**

'අට්ඨි නහාරු සංයුක්තො' ඇට නහරවලින් බැඳල, 'තව මංසාව ලෙපනො' සමින් සහ මසින් ආලේප කරල, 'ජවියා කායො පටිච්ජනො' සුණු පිරියම් කරල සිටියෙන් කය වහල තිබෙනව, 'යථාභූතං න දියසකි' ඒ නිසා මේකෙ යථා තත්ත්වය පේන්නේ නෑ. මේ කය නමැති 'ගෙයි'. අන්න එතන 'ගෙයක්' වගේ ඇට නහර වලින් බැඳල, සම් මසින් පිරියම් කරල, සිටිය හරියට සායමක් වගේ ගාල තියෙන මේ ශරීරය නමැති ගෙයි යථා ස්වභාවය පේන්නේ නෑ.

මේ ශරීරය ගෙයකට උපමා කරල තියෙනවයි කියල හිතාගන්න අපට තවත් සාධකයක් ලැබෙනව, ඒ අග්‍රශ්‍රාවක සාරපුත්ත ස්වාමීන්වහන්සේ මහා හත්ථීපදෝපම සූත්‍රයේ මේ රූපස්කන්ධය, රූප උපාදානස්කන්ධය, ගෙයකට උපමා කරල තියෙනව. මෙන්න මේ විදියට - යම්සේ දව ද වැල් ද තණ ද මැටි ද එකතු කරල අහසේ කොටසක් වැහුවහම ඒකට ගෙය කියල ව්‍යවහාර කරන්නේ ද එසේම ඇට ද නහර ද සම් ද මස් ද එකතු කරල අහසේ කොටසක් වැහුවහම ඒකට ශරීරය, රූපය, කියල කියනව. ඔන්න එයින් පේනව මේ ශරීර කුඩුව මෙතන ගෙයක් හැටියට හිතල තියෙනව. ඔන්න ඉතිං මේ ගෙය දිහා බැලුවහම එකපාරට පේන්නේ ඔපමට්ටම් කරපු සායම් ගාපු ටිකනේ. **ඊළඟට ගේ ඇතුළට එබ්ල බලනව.** අපි මේ පෙන්නුම් කරන්න බලන්නේ මේ ගාථා පෙළ කොව්චර පුදුම අන්දමට සම්පිණ්ඩනය වෙල ගලා බහිනවද කියල. ඉතිං මේ ගේ

ඇතුළෙ තියන දේවල්.

**අනන්‍යරො උදරපුරො - යකපෙලසස වජ්ජනො
හදයසස පපචාසසස - චක්කසස පිහකසස ව**

මේකෙ පිරිල තියෙනව 'අනන්‍යරො' කියල කියන්නේ අනුනුබහන් බඩවැල් 'උදරපුරො' කියල කියන්නේ ඔය 'උදරියං' කියන්නේ නොපැසු ආහාර, 'යකපෙලසස' අක්මාව, 'වජ්ජනො' මුත්‍රාශය, 'හදයසස' හෘදයවස්තුව, 'පපචාසසස' පෙනහළු, 'චක්කසස' වකුගඩුව, 'පිහකසස' ඇලදිව එහෙම නැත්නම් බඩදිව. ඔන්න ඔවයි මේ ශරීරය ඇතුළෙ තියෙන්නෙ. ඒ කියාපු ටික පටවී ධාතුව නියෝජනය කරන කොටස් ටිකයි.

ඊළඟට කියනව දියාරු කොටස්,

**සිංඝාණිකාය බෙලසස - සෙදසස ව මෙදසස ව
ලොභිතසස ලසිකාය - පිත්තසස ව වසාය ව**

'සිංඝාණිකා' කියන්නෙ සොටු, 'බෙලසස' කෙළ 'සෙදසස' දහඩිය, 'මෙදසස' මේද කෙල, 'ලොභිතසස' ලෙය, 'ලසිකාය' සඳම්ඳුලු, 'පිත්තසස' පිත, 'වසා' වුරුණුතෙල්,

ඊළඟට කියනව මේ ශරීරයෙන් ගලන දේවල්,

**අඵසස නවහි සොතෙහි - අසුචි සවකි සබ්බදා
අකඛිමහා අකඛිගුඵකො - කණණමහා කණණගුඵකො
සිංඝාණිකා ව නාසාතො - මුඛෙන වමනෙ 'කදා
පිත්තං සෙමහං ව වමති - කායමහා සෙදජලලිකා**

'අඵසස නවහි සොතෙහි' නව දොරකින් වැහිරෙනව 'අසුචි' අපචිත්‍ර දේ, 'අකඛිමහා අකඛිගුඵකො' ඇස් වලින් කබ කඳුලු ගලනව, 'කණණමහා කණණගුඵකො' කනෙන් කන් කලාඳුරු, 'සිංඝාණිකා ව නාසාතො' නෑහෑයෙන් හොටු දියර, 'මුඛෙන වමනෙ කදා' කටින් ඇතැම් අවස්ථාවල වමනය එනව, 'පිත්තං සෙමහං ව වමති' පිත් සෙමිද ඒ වමනය සමඟ එනව. 'කායමහා සෙදජලලිකා' කයින් ධහදිය වැහිරෙනව.

ඊළඟට මේ ශරීරයෙ තව පැත්තක් දිහා බලනව.

**අඵසස සුසිරං සීසං - මතඵලංගසස පුරිතං
සුභතො නං මඤ්ඤකී බාලො - අච්ජජාය පුරකඛතො**

මේ ලොකුවට ගන්න හිස දිහා ඊළඟට බලන්නෙ. 'අඵසස සුසිරං සීසං' හිසේ සිදුර, 'මතඵලංගසස පුරිතං' හිස් මොළවලින් වැහිල තියෙනව,

'සුභතො නං මඤ්ඤති බාලො' බාලයා, මෝඩයා, එය සුඛ හැටියට දැකිනව, 'අච්ඡාය පුරකකතො' මේ මෝඩයා අවිද්‍යාව නිසා පෙළඹිලා, අවිද්‍යාවෙන් පෙරටු වෙලා සුඛ හැටියට සලකනව.

මේ කිව්වෙ **සච්ඤ්ඤාණක කය** ගැනයි. විඤ්ඤාණය නියන කය ගැනයි. ඊළඟට ඔන්න **අච්ඤ්ඤාණක කය**, මේකට මියගියාම, මැරුණට පස්සෙ වෙන දේ.

**යදා ව සො මතො සෙති - උදුම්මාතො විනීලකො
අපච්ඤො සුසානසමිං - අනපෙකඛා හොනති ඤාතයො**

යම් අවස්ථාවක ඔහු මැරීල සොහොනෙහි වැනිරිල ඉන්නවද 'උදුම්මාතො විනීලකො' ඉදිමිලා, නිල්වෙලා, 'අපච්ඤො සුසානසමිං' සොහොනට විසිකරල දාල ඉන්නව නම් 'අනපෙකඛා හොනති ඤාතයො' නෑයන්ට ඒ ශරීරයේ ඒ තමන්ගෙ නෑයා - මියගිය නෑයා පිලිබඳ කිසි අපේක්ෂාවක් නෑ. නෑයෝ යනව - නෑයො පිටත් වෙල යනව. **කදුළු පිහදම්ම ලේන්සුවෙන්ම නාහෙත් වහගෙන යනව ඇති.** ඔන්න ඊළඟට තියෙන්නෙ මේ දන් ඉතින් මේ පුද්ගලය සොහොනෙ තනිව ඉන්නව, ඉදිමිලා නිල්වෙලා.

ඔන්න එතකොට අවසාන **අවමංගල හෝජන සංග්‍රහයට** එන අනාරාධිත අමුත්තන් ඊළඟට කියවෙන්නෙ.

**බාදනති නං සුවානා ව - සිගාලා ව චකා කිම්
කාකා ගිජ්ඣා ව බාදනති - යෙ වඤ්ඤ සනති පාණීනො**

මේ පුද්ගලයව කාල දානව 'සුවානා ව' බල්ලෝද, 'සිගාලා ව' සිවල්ලුද, 'චකා', වෘකයෝ ද, 'කිම්' කෘමීන්ද, 'කා කා' කපුටෝද, 'ගිජ්ඣා ව' ගිජු ලිහිණියෝ ද මේ පුද්ගලයව කාල දානව. එපමණක් නොවෙයි 'යෙ වඤ්ඤ සනති පාණීනො' තවත් ප්‍රාණීන් ඉන්නවනම් ඒ අයත් පාත් වෙලා මේ ශරීරය කනව.

ඊළඟට ඔන්න අමු සොහොනෙහි මේ දර්ශනය දොනවත්ත හිඤ්ඤව දැකිනව. අතීතයේ - අහල තියෙනවා මේ පින්වතුන් - හිඤ්ඤන් වහන්සේල ඇතැම් හිඤ්ඤන් වහන්සේලා, - දන්නම් අමු සොහොනකුත් නැහැ. අමු සොහොනක් තිබුණත් යන්න කෙනෙක් නැහැ. අතීතයේ ඒ නිවන් බලාපොරොත්තු වෙන සංඝයා වහන්සේලා ඒ අමු සොහොනට ගිහිල්ල රාත්‍රී කාලයේ , දවල් නොවෙයි රාත්‍රී කාලයේ භාවනා කළ බවත් සඳහන් වෙනව. ඔන්න එතකොට ඊළඟට කියවෙන්නෙ නිවන් බලාපොරොත්තු වෙන හිඤ්ඤන් වහන්සේලා හිතෙන් කරන මේ භාවනාව - මේක භාවනාවට නැහිමයි.

**සුභවාන බුද්ධි වචනං - හික්ඛු පඤ්ඤාණවා ඉධි
සො බො නං පරිජානාති - යථාභූතං හි පසසති**

බුද්ධි වචනය අසා තිබෙන ඒ ප්‍රඥාවන්ත හික්ඛු ව 'සො බො නං පරිජානාති' මේකෙ යථා තත්ත්වය, 'යථාභූතං හි පසසති' යථාභූත වශයෙන් දකිනවා. දකින්නෙ කොහොමද?

**යථා ඉදං තථා එතං - යථා එතං තථා ඉදං
අජ්ඣධතං ච බහිද්ධා ච - කායෙ ඡන්දං චීරාජයෙ**

මේ කය යම් සේ ද, ඒ කයත් එසේමයි. ඒ කය යම් සේ ද, මේ කයත් එසේමයි. එහෙම හිතන්නෙ මොකටද 'අජ්ඣධතං ච බහිද්ධා ච කායෙ ඡන්දං චීරාජයෙ' මේ ඇතුළත කයත් පිටත කයත් කියන දෙකම පිළිබඳව ඇති ඡන්දය, ඡන්ද රාගය, ඇල්ම නැති කරන්න. දන් මෙතන දී මේ ඇතුළත කයයි. පිටත කයයි කියල යොදල තියෙන්නෙ මොකටද කියල හිතන්න වටිනව. දන් අපි කථා කරන්නෙ එහෙම නෙවෙයි. 'මගේ කය' 'අනුන්ගේ කය' කියලනෙ. මොකක් නමුත් හේතුවක් නිසා බුදුරජාණන් වහන්සේ මෙතනදී තමන් - අනුන් කතාව වෙනුවට මේ 'ඇතුළත කය' 'පිටත කය' කියල යොදල තියෙනව.

ඒකෙ වටිනාකම දන් හිතා ගන්න පුළුවන් මේ පින්වතුන්ට. දන් මේ පින්වතුන්ගෙ ශරීර තුළ තියෙන්න පුළුවන් තව කෙනෙකුගෙන් ගත්තු වකුගඩුවක්, තව කෙනෙකුගෙන් ගත්තු ලේ. ඒ වෙලාවෙ ඇතුළත කය කියන එකයි එතෙත්ට ගැලපෙන්නෙ. ඇතුළත කය, පිටත කය මිසක් තමන්ගෙ අනුන්ගෙ කියල පාවිච්චි කරන්නවත් බැහැ. එතකොට ඒ දෙකම එකයි. අර දන් මෙතන කියන්නෙ මළගිය ශරීරය දිහා. දන් ඔය සතිපට්ඨාන සූත්‍රයේ දක්වෙන්නෙ. ඒක දක්ක හෝ නොදක්ක හෝ 'සෙය්‍යථාපි පසෙසය්‍ය' යම් සේ දකින්නේ ද හිනිං සලකගන්නත් පුළුවන් නොදුටු කෙනෙකුට අමුසොහොනක් නැතත් මේ කාලෙ ඡායාරූප තියෙනව. කලාතුරකින් ඇතැම් අවස්ථාවල ඉදිමිච්ච නිල්වෙච්ච ශරීර දකින්න ලැබෙනව. අන්ත එබඳු දෙයක් දකල හිතේ සටහන් කරගත්තනං ඒක හිතට නභාගෙන මෙන්න මේ භාවනාවෙ යෙදෙන්නයි කියන එකයි. මේ ශරීරය - ඇතුළත ශරීරය පිටත ශරීරය - තමාගෙ සිරුර අනුන්ගෙ සිරුර - භාවනාව සම්පූර්ණ වෙන්න ඒ දෙපක්‍ෂයම අවශ්‍ය වෙනව. 'අජ්ඣධතං බහිද්ධා' එතකොට 'අජ්ඣධතං ච බහිද්ධා ච - කායෙ ඡන්දං චීරාජයෙ'

**ඡන්දරාග චීරකො සො - හික්ඛු පඤ්ඤාණවා ඉධි
අජ්ඣධතා අමතං සනතිං - නිබ්බාන පද මච්චුතං**

එකකොට ඒ ඡන්ද රාශය ඉවත් කළ ඒ ප්‍රඥාවන්ත හික්කුච අන්ත ඒකේ ප්‍රතිඵලය ලබනව 'අජ්ඣකා අමතං සන්තිං'. 'අමත මහා නිර්වාණයට - ශාන්ත නිවනට - පැමිණෙනව. අන්ත ඒ භාවනාවේ ඵලගැන්වූන අවස්ථාව දක්වනව. ඊළඟට තවත් දෙයක් මේ ගාථා පෙළේ කියවෙනව.

**දිපාදකො යං අසුචි - දුගගන්ධො පරිභීරකී
නා නා කුණප පරිපුරො - විසසවනො තතො තතො**

'දිපාදකො යං අසුචි' මේ පා දෙකක් ඇති මේ අසුචි ගොඩ 'දුගගන්ධො පරිභීරකී' දුගඳ හමන එක හොඳට සැන්ටි පවුඩර් දාල පරිහරණය කරන මේ ශරීරය, 'නා නා කුණප පරිපුරො නොයෙකුත් කුණප වලින් පිරිල, 'විසසවනො තතො තතො' එතනින් මෙතනින් මේ කුණප වගුරුවමින් මේ ශරීරය පරිහරණය කරනව.

**එතාදිසෙන කායෙන - යො මඤ්ඤ උනනමෙනවෙ
පරං වා අවජානෙයය - කිමඤ්ඤත්‍ර අදසසනා**

'එතාදිසෙන කායෙන' මෙබඳු වූ මේ කයකින්, 'යො මඤ්ඤ උනනමෙනවෙ' යම් කෙනෙක් තමා හුවාදක්වන්නත් අනුත් හෙලා දකින්නත් උත්සාහ කරනවා නම්, ශරීර ශක්තියෙන් හෝ වේවා රූප මදයෙන් හෝ වේවා මේ වගෙ මේ අසුචි පිරිවිච කයෙන් - කිමඤ්ඤත්‍ර අදසසනා - යථා තත්ත්වය නොදකීම හැර වෙන මොකක්ද? එකකොට මෙන්න මේ ගාථා පෙළ අපි මේ සඳහන් කළ ආකාරයට අතීතයේ යෝගාවචර පින්වතුන්ට මාගීඵලවලට පවා යන්න හැකියාව ලැබුන. දන් බොහෝදෙනාට පාලි භාෂාව ගැන අරුචියක් ගාථා උච්චාරණය කිරීමේ අපහසුවක් යන කාරණා නිසා අපිට එව්වර කවිත්වයක් නැතත් අපි උත්සාහ කළා මේ කවි පෙළේ අර්ථය පොඩි පැදි පෙලකින් මේ පින්වතුන්ට දෙන්න. මීට කලිනුත් අවස්ථාවක අපි මේ පත්‍රිකාව දුන්න අද විශේෂයෙන් දුන්න හැමෝටම.

ඉතින් ඒ කවිපෙළ ඒ පැදිපෙළ අසම්පූර්ණ වෙන්න පුළුවන් සමහර කොටස් කියවෙන්නෙ නෑ. මේ පැදි පෙළක් හැටියට ඉදිරිපත් කිරීම අර කෙනෙකුට නැවත නැවත සජ්ඣායනා කිරීම පහසු වීමටයි ඒක කළෙ. ඉතිං ඇත්ත වශයෙන් වඩාත් හොඳයි අපි මේ දුන්න අපි විවරණය අනුව අමාරුවෙන් නමුත් ඒ පැරණි ගාථාපෙළ කටපාඩම් කරගෙන ඒක සජ්ඣායනා කරන්න පුළුවන් නම් බුද්ධ වචනය හැටියට සලකල ඒ තරමට හොඳයි. නමුත් මොකක්වත් නොකර ඉන්නවට වඩා හොඳ නිසා ඔන්න ඔය පැදිපෙළක් අපි දුන්න. ඒ පැදිපෙළක් - දන් මේ පින්වතුන්ට

නම් පත්‍රිකාව ලැබුන. නමුත් මේ දේශනාව අනාගතයේ කණින අහන පින්වතුන්ට මේ අපේ දුප්පත් පැදිපෙළක් - අපේ දුප්පත් 'කයක හැටි' පැදි පෙළක් - ඇසීමට සැලැස්වීම් වශයෙන් අපි ඒකක් දේශනාවට එකතු කරන්න කල්පනා කළා.

1)	ඇවිදිනේ හිඳිනේ හෝ හැකුළුම් දිගැරුම් කයක සෙලවුම්	සිටිනේ වැතිරුනේ අනේ පමණේ
2)	ඇට නහරින් සම් මසින් පිරියම් කය සිවියෙන් ඇති හැටි ලෙසකි	බැඳුන වුන වැසුන සහවන
3)	අතුනු වකුගඩු මල අක්මා හද ලේ පිත් කෙළ සෙම් දහඩිය මේද	මු පෙණහලු සොටු වුරුණු
4)	නවදොරින් අසුවී වැගිරෙයි කඳුලු කන්මල කබ සෙම් සොටුද	හැමදා දුහදා දා නිබදා
5)	විටෙක එයි පිත් සෙම්ද ගෙන කයින් ඩහදිය කුණු දැලි මුසුව	වමනේ මුවිනේ නේ ගලනේ
6)	හිස් කබලෙහි මොළ ලොද සුබැයි මානයකි බාලයා අවිදුවෙහි	පිරුන හහවන යටවන විඳුවන

7)	මියැදි ඉදිමි අමු සොහොනක දැන් මලකුණක් නැසියන් සැමටම එපා	නිලේචී හොචී මෙන්චී චී
8)	බල කැනහිලු ගිජ්ලිහිණි වැනි දුටු සතුනට අහර ඉතිරි වෙනතුරු මොහුගෙ	කපුටු දුටු ඉටු ඇටකටු
9)	බුදු බණ ඇසු ඇත වඩා විදසුන් තතු ඇති පරිදි දකී කය වෙත සිත	මහණ නැණ දන යොමාගෙන
10)	මෙ කය වෙද එ කයටද වෙයි එ කය වෙද මෙ කයටද වනු නියති	යමිසේ එලෙ සේ යමි සේ එම සේ
11)	තම කයටද කයටද ඇලුම මහණ එම පැණ ලභාවෙයි වෙත නිවන්	බැහැර දුර හැර සර අමදොර
12)	ඇතිමුත් කුණපමය ගෙන යන වැගිරෙන හැම හමයි දස දෙස එයින්	දෙපා දේ දේ සදේ දුහදේ
13)	කුණුකය දරමි නමුදු ඇතිකර අනුන් අව හෙළන අය තුළ නුවණ	නේ මානේ මානේ නැනේ

ඉතිං මෙන් මේ සජ්ජකායනාව කියන එකෙන් මාගී එලාදිය ලැබෙනව කියන එක සමහර විට කෙනෙක් සැක කරන්න පුළුවන්. නමුත් බුදුරජාණන් වහන්සේ එක්තරා දේශනාවක් පවත්වල තියෙනව සංඝයා වහන්සේලාට 'විමුක්තායතන' කියල 'විමුක්තායතන පහ'. විමුක්තායතන කියල කියන්නෙ පින්වතුනි, විමුක්තිය ලබාදෙන ස්ථාන පහක්. ඒක බුදුරජාණන් වහන්සේ සංඝයා වහන්සේලාට ප්‍රකාශ කරන්නෙ මෙහෙමයි. 'මහණෙනි විමුක්ති ආයතන පහක් තිබෙනවා, යම් හිඤ්ඤාවක් වීර්ය වන්තව අප්‍රමාදීව මේ ස්ථාන පහේ වැඩ කරනවනම්, ඒ හිඤ්ඤාවට පුළුවන් විමුක්ත නොවූ සිත විමුක්ත කරගන්න පුළුවන්. ඒ කියන්නෙ, නොමිදුන සිත මුදාගන්න කෙලෙස් වලින්. ඊළඟට ඤය නොකළ ආශ්‍රව ඤය කරගන්න පුළුවන්. නොලැබූ මාර්ගඵල ලබාගන්න පුළුවන්. ආනිසංසයි මේ කියන්නෙ මේ විමුක්ති ආයතනවල හරියාකාර අප්‍රමාදීව වීඨිවන්තව වැඩ කිරීමෙන්. මොනවද මේ විමුක්ති ආයතන හැටියට හඳුන්වන්නෙ? විමුක්තිය ලබා ගත හැකි ස්ථාන හැටියට. ශාස්තෘඝනවහන්සේ හෝ ගරු කටයුතු සබ්‍රහ්මචාරීන් වහන්සේ නමක් ධර්මයක් දේශනා කරනවා. ඒ ධර්මය දේශනා කරන අවස්ථාවේ යම් කෙනෙක් ඒකට ඇහුම්කන් දෙන්නෙ කොහොමද? එතැන සඳහන් වෙනව "අඤ්ඤා පටිසංවේදී ව ධම්ම පටිසංවේදී ච" ඒ දේශනා කරන ධර්මයේ අර්ථයත් ධර්මයත් දෙකම වින්දනය කරමින් ඒකට කන් දෙනව. ඒ කන්දෙන අවස්ථාවේ ඇතැම් විට ප්‍රමෝදයක් ඇතිවෙනව. නිකම්ම ප්‍රමෝදයක් නොවෙයි. ඒක බොහෝ විට දක්වන්නෙ 'ධම්මපසංහිතං' ධර්මය සම්බන්ධ ප්‍රමෝදයක් ඇති වෙනව. ඒ ප්‍රමෝදය සියුම් කරගෙන ප්‍රීතිය බවට හරවල, ඒ ප්‍රීතිය තුළින් කයත් සිතත් සංසුන් කරගෙන, සමාධියක් ඇතිකරගෙන අන්ත අර කියාපු අර ලෝකෝත්තර තත්ත්ව ලබාගන්නව. ඒ සිත සමාධියට ළංවෙන ධර්මතාවයි ඒතන දක්වන්නෙ. "පාමොජ්ජං ජායති පමුදිතස්ස පීති ජායති පීතිමනස්ස කායො පස්සමහති" ප්‍රීති සිත නියා කය සන්සුන් වෙනව. "පස්සඳධ කායො සුඛං වෙදෙති". කය සන්සුන් වුනාම සැපයක් දනෙනව, එයින් සිත සමාධිමත් වෙනව. ඔන්න ඔය විදිහටයි. එතකොට ධර්මය ශ්‍රවණය කිරීමෙන්.

ඊළඟට කෙනෙකුට පුදුම වෙන්න පුළුවන්. ධර්මය දේශනා කරන විටත් අර කියාපු ප්‍රතිඵල විමුක්ත නොවූ සිත විමුක්ත කරගැනීම, ඤය නොකළ ආශ්‍රව ඤය කිරීම, නොලැබූ මාර්ගඵල ලබාගැනීම කරන්න පුළුවන් බව බුදුරජාණන් වහන්සේ ප්‍රකාශ කරනව. ඒ වගේම සුත්‍ර දේශනාවල සමහර විට සඳහන් වෙනව ඇතැම් අවස්ථාවල යම්කිසි ධර්ම කාරණයක් අනුව ධර්මය දේශනා කළ හිඤ්ඤාවහන්සේ නමක් ඒ දේශනා කරල ඉවර වෙන කොට රහත් වෙලා, අහන් හිටි අයත් රහත් වෙලා. ඔන්න ඔය වගේ පුදුම

දෙයක්. ඒකත් ඉබේ කෙරෙන දෙයක් නොවෙයි. එක් අර විදිහටමයි. ඒ දේශනා කරන අතරේ එහි අර්ථයක් ධර්මයක් වින්දනය කරමින් දේශනා කරනවනම්, ඒ දේශකයාටත් අන්ත අර කියාපු මාර්ගඵල ආදිය ලබාගන්න පුළුවන්. ඒ දෙවෙනි විමුක්ති ස්ථානය. ඔන්න තුන්වනුව කියනව. යම්කිසි හික්කුවක් තමා දැන උගත් ධර්මයක් සජ්ජාධායනා කරනව. නැවත නැවත සජ්ජාධායනා කරනකොට, එක් අර වගේම එහි අර්ථයක් ධර්මයක් වින්දනය කරමින්, අවබෝධයෙන් යුක්තව, නැවත නැවත සජ්ජාධායනා කරනකොට සිත සමාධිමත් වෙනව. සමාධිමත් වෙලා ඒ කියාපු ප්‍රතිඵල ලබනව. හතරවෙනි අවස්ථාව තමා දැනඋගත් ධර්මයක් මෙනෙහි කරනව. නොපැහැදිලි තැන් පැහැදිලි කරගැනීමට නිස්කලන්තව මෙනෙහි කරනව. මෙනෙහි කරන අවස්ථාවෙන් අර විදිහට සිත මාර්ගඵල ආදියට පැමිණෙනව. අවසාන වශයෙන් දැක්වෙන්නේ සාමාන්‍යයෙන් අපි භාවනා ගැන කියනකොට පෙන්නුම් කරන අවස්ථාව. යම්කිසි සමාධි නිමිත්තක් තමන් වඩන සමාධි නිමිත්තක් පුරුදු කරන අවස්ථාවේදීත් මාර්ගඵල ලබනව. අවසානයට කියන්නේ සාමාන්‍ය කවුරුත් දන්න අවස්ථාව.

ඉතින් මෙන්න මේ ආශ්‍රයෙන් අපට හිතාගන්න පුළුවන් දැන් මේ ගාථා පෙළ සජ්ජාධායනා කිරීමෙන් පවා කෙනෙකුට අර කියාපු ප්‍රතිඵල ලබන්න පුළුවන් බව.

දැන් කාලෙ සජ්ජාධායනාව කියන එක අතීතයේ යෙදූ අර්ථයෙන්ම නෙවෙයි පාවිච්චි වෙන්නේ. අපට එහෙම කියන්න සිද්ධ වෙන්නේ අතීතයේ නම් සජ්ජාධායනාව කියන එක පිරිසක් විසින් කළ යුතු දෙයක් හැටියටම නෙවෙයි. ඇතැම් විට කැලේ හුදකලාව සිටින හික්කුන් වහන්සේ කෙනෙකුට පවා තමන්ගේ හිත අවදිමත් කරගැනීමට තමා දැනගත්තු ධර්ම කොට්ඨාසයක් සජ්ජාධායනා කරන්න පුළුවන්. එහෙම සජ්ජාධායනා කරන අවස්ථාවේදී අර කියාපු දේවල් සිද්ධ වෙනව. දැන් කාලෙතො සජ්ජාධායනාව කියන එක බොහෝ දෙනා පාවිච්චි කරන්නේ පිරිසක් එකතු වෙලා හොඳට ඇදල පැදල යම්කිසි පිරිත් සුත්‍ර ආදියක් හරි, ගාථා ටිකක් හරි කීමයි. **පිටට ඇහෙන හැටියට, ඇතුළට ඇහෙන්නේ නැතත්.** අර විදිහට “අප්ප ජට්ඨංවේදී ධම්ම පට්ඨංවේදී” කථාවක් නෑ දැන් බොහෝ විට සජ්ජාධායනාවල. අර්ථයක් ධර්මයක් ගැන කතාවක් නෑ. **හොඳට සද්දේ යනව. ඒ මදිවට දැන් යන සංගීත රැල්ල නිසා පසුබිම් සංගීතයකුත් එනව සජ්ජාධායනාව පිටිපස්සෙන්. එකකොට මොකක්ද වෙන්නේ, මිදීම වෙනුවට බැඳීම.**

අර කියාපු ප්‍රමෝදය - දැන් අර කිව්වේ ‘ධම්මුපසංහිතං පාමොජ්ජං’. ඒක මතක කියාගන්න ඕන. ඒ ධර්මානුකූල ප්‍රමෝදයක් ඇතිවෙන එකයි. ඒක තුළිනුයි. මේක ධම්මුපසංහිත නොවෙයි. අර සංගීතය පසුබිම්

කරගත්තොත් - මොකද්ද වෙන්නේ? **කාමුපසංහිත ප්‍රමෝදයක් වන්නේ. ඒක යන්නේ සංසාරයට.** අන්න ඒක බොහෝදෙනා වටහා නොගැනීම නිසා සජ්ඣායනාව පරිහානියට පත්වෙලා තියනව. ඉතිං මේ සජ්ඣායනාවේ අපිත් කල්පනා කරන්න ඕන, මාර්ගඵල ලබන්න නම්, අර වගේ අර තුර්යනාද මධ්‍යයේ පිරිස් එකතුවෙලා කරන සජ්ඣායනාවක් නෙවෙයි. සිත යොදාගෙන මේ ධර්මයට, ඒකේ අර්ථයත් ධර්මයත් වින්දනය කරමින් සන්සුන්ව. ඒ කියන්නේ **සජ්ඣායනාව තුළින් කෙනෙකුට අවස්ථාව සැලසෙනව බාහිර ශබ්ද වලට යන සිත තමාගේ කටින් පිටවන වචනවලට යොදන්න.** ඒක තුළ යම් සමාධියක් ඇති කරගැනීම ඉබේම සැලසෙනව. ඒකේ ආනිසංස එකතයි තියෙන්නේ. **ඒක බුද්ධ වචනයක් නම් බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනව අහන් ඉන්නව වගේ.** ඒකයි අපි අර කිව්වේ බුද්ධ වචනය හැටියට පිළිගන්න ගාලා සජ්ඣායනා කිරීම වඩා හොඳයි කියල. අපි මේ හදාපු දුප්පත් කවි ටික උනත් කමක් නෑ ඉතිං නැති කමට.

හැබැයි ඔන්න ඊළඟට කියන්න එකක් තියනවා, අපි කිව්ව මේ දේශනාව විශේෂයෙන්ම පර්යාප්ති ප්‍රතිපත්ති ප්‍රතිවේධ කියන ත්‍රිවිධ ශාසනයට අදාළව පවත්වන බව. දන් මේ සජ්ඣායනාව කියන කාරණය තුළින් මේකට අයිතිය පර්යාප්ති කියන එකක්. පර්යාප්තිය කියල කියන්නේ ඉගෙනීම. මේ ධර්මය ඉගෙනීම. ඉතිං මේ බුද්ධ වචනය ඉගෙනීම පිළිබඳව කලා කරනකොට දන් අර කියාපු අඩුපාඩුව තියෙනව බොහෝ දෙනාට අර ඒ ත්‍රිපිටක ධර්මය සඳහන්ව තියන භාෂා ඥානය අඩුයි. **නමුත් භාෂා ඥානයක් නැතත් පුදුම අන්දමට ඒ සුත්‍ර දේශනා ආදියේ කිබෙන වචන වලට අර්ථකථන දෙන ක්‍රමයක් කියෙනව. පාලි ව්‍යාකරණයටවත් භාෂා රීතිවලටත් එකඟ නොවන පාලි සිංහල කරගෙන අර්ථ විවරණය කිරීමකුත් දන් යනව මහා පරිමාණයෙන්.** ඉතිං මෙන්න මේකේදීත් අපි කල්පනා කරන්න ඕන වටිනා සුත්‍ර දේශනාවක් තියෙනව බුද්ධ වචනයක්, මේ වගේ අවස්ථාවලදී සිහිපත් කරගත යුතු. 'දො මෙ හිකඛවෙ ධම්මා සද්ධම්මස්ස සමමොසාය අනතරධානාය සංචිතතනි. කතමෙ දො? දුනතිකඛිතතඤ්ච පද ව්‍යඤ්ජනං අපොචා ව දුනතීතො' මහණෙනි මේ සද්ධර්මය 'සමමොසාය කියල කියන්නේ අමතකවී යාම, එහෙම නැත්නම් මුලාවීම අමතක වී යාමටත් අතුරුදහන්වීමට හේතු වෙන කාරණ දෙකක් තියෙනව, මොනවද? දුනතිකඛිතතඤ්ච පදව්‍යඤ්ජනං' පද සහ අකුරු වැරදියට තැබීම, ඊළඟට 'අපොචා ව දුනතීතො' අර්ථය විකෘත කරල ගෙනහැර පෑම. ඒකට ඊළඟට තවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ එකතු කරනව. 'දුනතිකඛිතතස්ස හි හිකඛවෙ පදව්‍යඤ්ජනස්ස අපොචා පි දුනතයො හොති' අකුරු වැරදුනොත් පද වැරදි වුනොත් අර්ථයත් වරදිනවමයි. ඉතිං මෙන්න

මේ කාරණයේදී අපි කල්පනා කරන්න ඕන.

ටිකකට හිතල බලන්න මේ පිංවතුන් සිංහල භාෂාව කොහෙත්ම නොදන්න කෙනෙක් සිංහල භාෂාවට නිරුක්ති දෙන්න ගියොත් කොහොමද, භාසා ජනක තත්ත්වයක්. **එකපැත්තකින් භාසාජනකයි මේ ධර්මය ගැන කියනව නම්, අනෙක් පැත්තෙන් සංවේග ජනකයි.** ඒ විශාල දේශක ශ්‍රාවක පිරිස් පර්යාප්ති ශාසනයේ පරිභාණියට අත දෙන බවයි කියන්න වෙන්නෙ. ඉතින් මේක මහාපරිමාණයෙන් කෙරෙන දෙයක්. සමහරු දන්නවත් ඇති. ඒවයිදී කෙරෙන එකක් තියනව. දන් ඔය පාලි භාෂාවෙ තිබෙනව මහප්‍රාණ - අල්පප්‍රාණ හේදයක්. අල්පප්‍රාණ වචනය මහප්‍රාණ කළොත් අර්ථය විකෘත වෙනව බොහෝවිට. අල්පප්‍රාණ වචනයකට මහප්‍රාණ දැමීමෙන් ඒත් අර්ථය විකෘත වෙනව.

අපි නිදර්ශනයක් ගනිමු. "සබ්බෙ සංඛාරා අනිච්චා" 'සබ්බෙ සංඛාරා අනිච්චා' කියන එකේ මහප්‍රාණ 'ක' යන්නක් තිබෙන්නෙ. 'සංඛාරා' කියන එක මේ පින්වතුන් අහල තියෙනවනේ පඤ්චස්කන්ධය ගැන පටිච්චසමුප්පාදය ගැන කියවෙන කොට කියවෙන වචනයක්, ගැඹුරු අර්ථයක් තියෙන වචනයක්. නමුත් මේකට අල්ප 'ක' යන්නක් යෙදුවොත් මොකද වෙන්නෙ? අල්ප අක්‍ෂරයක්? "සංඛාරා" කියන්නෙ පින්වතුනි, කුණු ගොඩවල්. එකකොට **"සබ්බෙ සංඛාරා අනිච්චා" කිව්වොත් 'සියලු කුණුගොඩවල් අනිත්‍යයි'** එනනින් නවතින්නෙ නෑ. ඇතැම් කෙනෙක් මේ **"අනිච්ච"** කියන වචනයත් අර කියාපු විදිහට අනෙත්දී මහප්‍රාණය අල්පප්‍රාණ කලා, ඇතැම් කෙනෙක් අල්පප්‍රාණයට මහප්‍රාණයක් දානව. නැති මහප්‍රාණයක්. එකකොට "සබ්බෙ සංඛාරා අනිච්චා" කියන එක **"අනිච්චා"** කියල දානව. මහප්‍රාණ කරනව, ඉතින් එකකොට එනනත් අර්ථය විකෘත වෙනව. **"ඉච්චා"** වචනය බලාගෙන **'ආසාවයි'** කියල අමුතු විදිහේ අර්ථ දෙනව. මොකද මේ නවතාව තුළින් බොහෝ දෙනෙක් ඇදිල යනව. හරි වැරදි බලන්නෙ නෑ. අලුත් නිරුක්තියක් දෙනවනම් යම් කෙනෙක් - හරි හෝ වැරදි හෝ - ඒකට ඇදිල යන ස්වභාවයක් තියෙනව. අල්පප්‍රාණ එක මහප්‍රාණ කරන්න ගියොත් මේ පින්වතුන් අහල ඇති අන්තිමට වෙන්නෙ 'ඇබ්බන්තයගෙ මහප්‍රාණ පාඩම' වගේ වෙනව. ඉතිං අන්න ඒ වගේ මේ පාලි භාෂාව ඒ පර්යාප්ති පැත්තෙන් බලන කොට සංවේග ජනක අන්දමින් ධර්මය විකෘති වේගන යනව. නමුත් බොහෝ දෙනා කල්පනා කරන්නේ පුස්තකාල පොතක් පන්තිදත් ඇතිව කටපාඩමින් දුක සේ ධර්මය දරාගෙන ආපු සංඝයා වහන්සේලා දිහා බලල කියනව 'අපොයි ඒ කට්ටිය අපරාදෙ කොයිතරම් වෙහෙස වුනාද? අපි කොයිතරම් වාසනාවන්තද, පර්යාප්ති ශාසනය මේ තරම් බැබලෙනව. දන් මේ ග්‍රන්ථ ප්‍රදර්ශන, ඊළඟට මේ නව තාක්‍ෂණය

තුළින් පුද්ගලාකාර මුද්‍රණ ශිල්ප ඒ හැම එකක්ම. සන්නිවේදන මාධ්‍ය. පර්යාප්ති ශාසනය කවදාවත් නැති විදිහට බලෙන් කියල බොහොම අය සතුටු වෙනව. නමුත් ඔන්ත ඕකයි ඇතුළේ කතාව. ඉතිං අන්ත ඒක නියා අපි කල්පනාකාරී වෙන්න ඕන. අර සජ්ඣායනාව කිව්ව එකට එක පැත්තකින් අන්ත අර කියාපු තාලය, ඒ සංගීතය ආරෝපණය වීම, අනෙක් පැත්තෙන් මෙන්න මේ අර්ථ විකෘත වීම මේව ගැන සැලකිලිමත් වෙන්න ඕන. **එතකොට පර්යාප්තිය දූෂණය වෙනවනම් විකෘත වෙනවනම්, ප්‍රතිපත්තියත් ප්‍රතිවේදයත් ගැන අමුතු කතාන්දර නෑ.** එතකොට ඔන්ත ඔය කාරණා ටික නුවණින් කල්පනා කළයුතුව තිබෙනව අද වගේ දවසක.

ඒ පර්යාප්තියයි. ඊළඟට මේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රතිවේද ගැනයි. ඇත්ත වශයෙන් අපි ඒකට ඉලක්ක කරලයි මේ ගාථා පෙල තේරුවේ. ඒවයෙදින් ඔය අසුභ භාවනා ආදිය ගැන අරුචියක් බොහෝ දෙනා තුළ තිබෙනව. බුදුරජාණන් වහන්සේ ඒ තරම් වර්ණනා කරපු මේ අසුභ භාවනාව. අතීතයේත් ගිහි පින්වතුන් පවා සතර කමටහන් හැටියට “බුද්ධානුස්සති මෙත්තාව අසුභං මරණස්සති” ආදී වශයෙන් ගිහි පින්වතුන් පවා අසුභ භාවනාව කළ බව සඳහන් වෙනව. **මොකද මේ නිවන් ලබන්න බෑ ශරීරය ගැන, මේ පංචස්කන්ධය ගැන, කල නොකිරී.** ඉතින් කලකිරීම කියන වචනයට බොහෝ දෙනා අකමැතියි. ඒකට පාලි වචනය “නිබ්බදා” මේ නිබ්බදා කියන එක පාලි භාෂාවේ වටිනා වචනයක්. නිර්වේදය කියල කියන්නේ නිවන් දොරටුව. යථාභූත ඥානදර්ශනය කියල කියන ‘ඇත්ත ඇති හැටි දැකීම’ උපකාර වෙනව නිර්වේදයට. ශරීරය පිළිබඳව, පංචස්කන්ධය පිළිබඳව කලකිරෙන්න ඕන. ඒ කලකිරීමෙන් තමයි විරාගය කියල කියන නොඇල්ම ඇතිවෙන්නේ. නොඇල්මෙන් විමුක්තිය, නිවන.

එතකොට ඒ සඳහා මේ අසුභ භාවනා ආදියේ ආනිසංස බුදුරජාණන් වහන්සේ කොතෙකුත් ප්‍රකාශ කරලා තියෙනව. ඉතින් මේව ගැන අපට හිතන්න තියෙන්නේ මේ අසුභ භාවනාව නිරස හැටියට පෙනුනත් දන් කවුරුවත් මේ වෙනුවට හොඳ සංගීතයක් එහෙම පැවැත්වුව නම් මේ පින්වතුන් මීට වැඩිය සතුටෙන් අහනව ඇති. මේ ශරීරයේ කථාව වැඩිදෙනා අහන්න කැමති නෑ. නමුත් මේ පින්වතුන්ට මේකේ වටිනාකම කියන්න උපමාවක් ගත්තොත්, ඔය නෙල්ලි ගෙඩිය. නෙල්ලි ගෙඩිය එක පාරට හපල විසිකරන පුද්ගලයෙක් ඉන්නව. නමුත් නෙල්ලි ගෙඩිය හොඳහැටි හපල වතුර ටිකක් බීල බැඳුවහම අමුතුව රසයක් තියෙනව. අන්ත ඒ වගේ තමයි මේ ධර්මයේ නිබ්බදාව කියන එක. සසරෙහි කලකිරීම. ඒක හරියාකාරව ගියොත් ඊළඟට ඒ නිවන් රසයයි එතන තියෙන්නේ. අමෘත

රසය. ඒකනෙ 'අමාමහ නිවන්' කියල කියන්නෙ. අමුතු දෙයක් නොවෙයි අමා රසය තියෙනව මේ සසර කලකිරීමට තුඩු දෙන මේ දේශනාව තුළ. ඒක අපි වටහගන්න ඕන. එකකොට අන්න ඒවගේ දේශනාවකටයි මේ පින්වතුන් කන් දුන්නෙ.

එකකොට මේ කායගතා සතිය කියන එක බුදුරජාණන් වහන්සේ බොහොම වර්ණනා කරල තිබෙනව. කායගතා සතිය කියන එක දන් කාලෙ බොහෝ විට තෝරන්නෙ. ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි කියනව නොවෙයි. කායගතා සතිය කියන එක දන් සීමා කරල තියෙනව මෑත කාලීනව මෙන්න මේ පිළිකුල් භාවනාවට. එහෙම නැත්නම් මේ ශරීරයේ තිබෙන කුණප කොටස්. එයින් කීපයක් තමයි මේ සුත්‍රයෙන් කියවුනෙ. මේ කවුරුත් දන්නවා දෙතිස් කුණප කොට්ඨාසය. දෙතිස් කුණපවලින් සුත්‍ර ආදියෙ සඳහන් වෙන්නෙ තිස් එකයි. නමුත් මේ විජය සුත්‍රයේ කියවෙනව හිස් මොළය ගැන. මඤ්චුගය. ඒකත් එකතු කළාම තිස් දෙකක් වෙනව. ඉතිං මේ පටිකකුල මනසිකාරය කියල හඳුන්වන පිළිකුල් භාවනාව පමණයි දන් කාලෙ කායගතාසතිය නමින් හඳුන්වන්නෙ නමුත් බුදුරජාණන් වහන්සේ කායගතා සති සුත්‍රයෙදි කය පිළිබඳ අනෙකුත් භාවනාත් මතුකරල දුන්න. ඒකට හේතුවත් අපි ඒව කෙටියෙන් කිව්වොත් බුදුරජාණන් වහන්සේ දකවනව. භාවනා හයක්ම කායගතා සතිය යටතේ. මොනවද? ආනාපාන සතිය, ඉරියාපට් පබ්බය කියන ඉරියව් භාවනාව, කුඩා ඉරියව් කියන සම්පජ්ඣ්ඤ භාවනාව, පිළිකුල් භාවනාව, ධාතු මනසිකාරය, අවසාන වශයෙන් සීවරීක සොහොන පිළිබඳව. මේ කොටස් හයම බුදුරජාණන් වහන්සේ කායගතා සතියට ඇතුල් කරල තියෙනව. ඒකෙන් අපි නුවණින් කල්පනා කරල බැලුවොත් - මේ ආනාපානසතිය - ඒකෙන් අපි දැනුවත් වෙන්නෙ ඇතැම් අය ආත්මය හැටියට ගත්තු මේ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසය හින්දුන් එහෙම 'ප්‍රාණ' කියල ආත්මය හැටියටයි සලකන්නෙ. ඉතින් මේ යෝගාවචර පින්වතා සන්සුන්ව හිඳගත්තු ඉරියව්වෙදි හිත යොදනව, අනෙකුත් ඔක්කොම වැඩ අතහැරල, නමුත් ශරීරය තුළ මොකක්දෝ ක්‍රියාකාරීත්වයක් යනව. ආශ්වාසයක් එනව, ප්‍රශ්වාසයක් එනව, ආශ්වාසය ඉවරවෙන්නෙ ප්‍රශ්වාසයෙන්, ප්‍රශ්වාසය ඉවරවෙන්නෙ ආශ්වාසයෙන්. ඉතින් ඒ තුළින් අන්න දැනුවත් වෙනව. ආත්ම සංඥාව ඉවත් වෙලා. මේක මේ කයට අයිති දෙයක්. ඒක තමයි ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස 'කාය සංස්කාර' කියල කියන්නෙ. දන් අපි කාය සංස්කාර කියල කියන්නෙ දිවිමි පැනීමි ආදී එහෙම නැත්නම් තවත් නොයෙකුත් දන්දීමි ආදී කය පාවිච්චි කරන දේවල් වලට කාය සංස්කාර කියල කියනව. කුසල් හෝ අකුසල් වලට යන. නමුත් මෙතන බුදුරජාණන් වහන්සේ සියුම් අන්දමින් දක්වල තියෙනව ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයත් කාය සංස්කාරයක් හැටියට, අර නැත්පත්ව ඉඳගත්තු

අවස්ථාවේ හිත යොදන කොට ජේතව කයේ මූලික ක්‍රියාකාරීත්වය කය ජීවත් කරන මූලික ක්‍රියාකාරීත්වය උපතේ ඉඳල මරණය දක්වා අපිත් එක්ක එන මූලික ක්‍රියාකාරීත්වය - ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයයි. එනදි කෙරෙන්නෙන් 'මගේ දෙයක් නෙවෙයි' ගනුදෙනුවක්. පිටත මේ වායුගෝලයත් එක්ක කරන ගනුදෙනුවක්. එතකොට මමත්වය එතනම නෑනෙ. පිටතින් එන වායුව මේ ආශ්වාස කරන්නෙ. ඊළඟට තමන් ඒක කිලිටි කරල ලෝකයට දෙනව. ඉතින් මෙන්න මේ ක්‍රියාවලිය වුනත් කෙනෙකුට කලකිරෙන්න ප්‍රමාණවත්.

ඒකයි බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ කය නිසලව තිබෙන අවස්ථාවේ ක්‍රියාවලිය ඔන්න මේ ආනාපාන සතිය තුළින් ඉදිරිපත් කළා. ඊළඟට කයේ ගමන් බිමන් ආදි අවස්ථාවලදි අර මුල් හතර ඉරියවු. ඊටත් වඩා ගැඹුරින් යනකොට කුඩා ඉරියව් "සම්පජ්ඣ්ඤා" අපි ප්‍රකාශ කරල තියෙනව ඒව. ඊටත් එහා යන කොට ඔන්න ඊළඟට මේ ශරීරයේ ඇතුළු කියන අර කුණප කොට්ඨාස. ඊටත් එහා යන කොට ඔන්න ගැඹුරු පැත්තක් තියෙනව මේ ධාතු හතර. එතෙතදිත් අර ඇතුළතත් පිටතත්. මෙතනත් පඨවි අතනත් පඨවි පිටපැත්තෙ. මෙතනත් 'ආපො අතනත් ආපො, මෙතනත් තෙජො අතනත් තෙජො, මෙතනත් වායො අතනත් වායො, ඉතිං ඔය පඨවි ආපො, තේජො, වායො කියන ධාතු හතර බාහිර ලෝකයෙන් මේ ආහාර පාන ආදිය තුළින් අපි ඇතුළට ගන්නව. ඒව පිටට දානව. ඉතින් එතනත් තියෙන්නෙ ගනුදෙනුවක්. ධාතු මනසිකාරය. ඊළඟට අවසාන වශයෙන් අන්න සීවථිකෙ. මේ සොහොන් භාවනාව - ශරීරයට යන කලදසාව. ඉතින් ඒකයි බුදුරජාණන් වහන්සේ භයම කායගතා සතිය හැටියට දක්වන්නෙ. අන්න ඒක නිසා මේ පින්වතුන් රටේ ලෝකෙ කොයි විදිහෙ කතන්දර තිබුණත් අපි මේ නිවන් බලාපොරොත්තු වෙනව නම්, සසරෙන් මිදීමට බලාපොරොත්තු වෙනව නම් කය ගැන කලතොකිරී නිවන් දකින්න බෑ. කය පමණක් නොවෙයි. මේ පින්වතුන් දන්නව රූප, වේදනා, සංඤා, සංඛාර, විඤ්ඤාණ කියන ඒ පහ ගැනම කළකිරීම හිත මුදාගැනීමෙනුයි සසරෙන් මිදෙන්න පුළුවන් වෙන්නෙ. මේ අද තව කොතෙකුත් දේවල් එකතුකරන්න තිබුනත් අපි මේ පමණකින් මේ කාරණා මේ පින්වතුන්ට දන් මතක් කරල තියෙනව. අර කිව්ව විදියට හැකියාවක් තියනව නම් අමාරුවෙන් හරි - අපි ඉතිං කියන්නෙ නෑ පාලි භාෂාව ඉගෙනගන්න කියල. මේ ගාථාවල අර්ථය තේරුම් අරගෙන මේවා කියවනව නම් හොඳයි. මේවා පිළිබඳ සිත යෙදීමයි මෙතන වැදගත් වෙන්නෙ. නැවත නැවත සිත යෙදීම තුළින් අර බුදුරජාණන් වහන්සේ ප්‍රකාශ කළ මාර්ගඵල පවා ලබාගන්න පුළුවන්.

අර කියනු කායගතා සති භාවනාවෙන් පර්යාප්තිය උපකාර කරගෙන ප්‍රතිපත්තියෙනුත්, ප්‍රතිපත්තිය උපකාර කරගෙන ප්‍රතිවේධයෙනුත් මේ යථාභූත කියන විනිවිද දැකීමයි, පුළුවන් හැටියට අර ගාථාවල අර්ථය තේරුම් අරගෙන මේක කියනව නම් ඒ තරමට හොඳයි. කොහොම හරි මේ වයෙ හිත යෙදීමයි මෙතන වැදගත් වෙන්නේ. නැවත නැවත හිත යෙදීම තුළින් බුදුරජාණන් වහන්සේ ප්‍රකාශ කළ අර කියානු මාගී ඵල ආදිය පවා ලබාගන්න පුළුවන් මේ වටිනා කායගතා සති භාවනාවෙන්.

එතකොට මේ පින්වතුන් අර කිව්ව පරිපාප්තිය උපකාර කරගෙන, ප්‍රතිපත්තිය, ප්‍රතිපත්තියේ අවසාන කෙළවර ප්‍රතිවේධ කියල කියන විනිවිද දැකීමයි. ඒ විනිවිද දැකීම තමයි 'අජ්ඣතන - බන්ධුධා' ඇතුළතත් පිටතත් එකයි කියල අන්න ඒ අවස්ථාවේදී තමයි විදඹිනාව කුළු ගැන්වෙන්නේ. ඉතිං අර හිඤ්ච ගැන කියානු කතාවෙනුත් අපට ජේතව. ඉතින් මෙන්න මේව ගැන හිත යොදල නිරන්තරයෙන් මේ පින්වතුන් සීලය - සීලය කියන්නේ පදනමක් පමණයි. ගොඩනැගිල්ලකට පදනමක් පමණයි. ඒ සීලය මත පිහිටල භාවනා කරන්නේ නැත්නම් මේ බුද්ධ ශාසනයෙන් වැඩ ගන්න බෑ. අද දවසෙත් මේ වටිනා දවසේ මේ පින්වත් පිරිස ඒ මිහිඳු මහ රහතන් වහන්සේගේ ඒ ශ්‍රේණි ශාසන දායාදයෙන් වැඩ ගැනීම් වශයෙන් මේ අවස්ථාවේ මේ වටිනා ශීලයක් සමාදන් වෙල මේ වැඩිදෙනෙක් ඒ වගේම මේ ධර්ම දේශනාවටත් සවන් දුන්න. එතකොට මේකත් උපකාර කරගෙන වැටිගෙන යන බුද්ධ ශාසනයේ පරිපාප්ති පැත්තත් පුළුවන් නම් ගොඩනගා ගෙන, ප්‍රතිපත්ති, ප්‍රතිවේධ කියන පැත්තෙන් තමන්ගේ ජීවිතයේ මේ සංසාර ගැටළුව විසඳාගන්න උත්සාහවත් වෙන හැටියට අපි අනුශාසනා කරනව. එතකොට මෙතෙක් මේ තමන් රැක්ක සීලයෙන් කළ භාවනාවෙන් මේ ඇසු ධර්ම දේශනාවෙන් උපකාර අරගෙන හැකිතාක් ඉක්මණින් ශාසන පහන නිවෙන්න කලින් ජාති ජරා ව්‍යාධි මරණ සංසාර දුකෙන් අත්මිදුන උතුම් අමා මහ නිවන මාගී ඵල අවබෝධය තුළින් ලබා ගැනීමට මේ පින්වතුන්ට ශක්තිය බලය ලැබේවා කියල ප්‍රාථනා කරනව. ඒ වගේම අවිච්ඡේ සිට අකනිටා දක්වා යම්තාක් සත්ත්ව කෙනෙක් මෙවැනි ධර්ම දේශනාමය ධර්ම ශ්‍රවණමය කුශලයක් අනුමෝදන් වෙන්න කැමති නම් ඒ අනුමෝදන් වීම තුළින් ප්‍රාථනීය බෝධියකින් උතුම් අමා මහ නිවනින් සැනසෙන්නවා කියල ප්‍රාථනා කරගෙන මේ ගාථා කියන්න.

“එතනාවතාව අමෙහනි .....”

කතු හිමියන්ගේ සිංහල කාවි

* 1. උත්තරීතර හුදෙකලාව - (මුල් මුද්‍රණය) දම්සක් අංක 172/173 - -එම- (නව මුද්‍රණය), ධම් ග්‍රන්ථ මුද්‍රණ භාරය	(1990) (2001) (1988)
2. පින් රුකෙක මහිම	(1997)
3. විදසුන් උපදෙස්	(1997)
4. නිවනේ නිවීම - පළමු වෙළුම	(1998)
5. නිවනේ නිවීම - දෙවන වෙළුම	(1998)
6. නිවනේ නිවීම - තෙවන වෙළුම	(1998)
7. නිවනේ නිවීම - සිවුවන වෙළුම	(1999)
8. නිවනේ නිවීම - පස්වන වෙළුම	(1999)
9. නිවනේ නිවීම - සයවන වෙළුම	(1999)
10. නිවනේ නිවීම - සත්වන වෙළුම	(2000)
11. නිවනේ නිවීම - අටවන වෙළුම	(2001)
12. නිවනේ නිවීම - නවවන වෙළුම	(2002)
13. නිවනේ නිවීම - දසවන වෙළුම	(2004)
14. නිවනේ නිවීම - එකොළොස්වන වෙළුම	(2000)
15. නිවනේ නිවීම - පුස්තකාල මුද්‍රණය - ප්‍රථම භාගය - (1-6 වෙළුම්)	(2010)
16. නිවනේ නිවීම - පුස්තකාල මුද්‍රණය (1-11 වෙළුම්)	(1999)
17. පහන් කණුව ධම් දේශනා - 1- වෙළුම	(2000)
18. පහන් කණුව ධම් දේශනා - 2- වෙළුම	(2001)
19. පහන් කණුව ධම් දේශනා - 3- වෙළුම	(2003)
20. පහන් කණුව ධම් දේශනා - 4- වෙළුම	(2005)
21. පහන් කණුව ධම් දේශනා - 5- වෙළුම	(2006)
22. පහන් කණුව ධම් දේශනා - 6- වෙළුම	(2009)
23. පහන් කණුව ධම් දේශනා - 7- වෙළුම	(2012)
24. පහන් කණුව ධම් දේශනා - 8- වෙළුම	(1999)
25. හිතක මහිම - 1	(2003)
26. හිතක මහිම - 2	(2012)
27. හිතක මහිම - 3	(2000)
28. හිත තැනීම	(2000)
29. පැවැත්ම හා නැවැත්ම	(2001)
30. ඇති හැටි දැක්ම	(2001)
31. දිවි කතරේ සැදූ අඳුර	(2001)
32. කය අනුව ගිය සිහිය	(2002)
33. මා-පිය උච්චත	(2003)
34. ප්‍රතිපත්ති පුජාව	(2004)
35. චලන චිත්‍රය	(2005)
36. දිය සුළිය	(2003)
37. අබ්නික්මන	(2009)
38. බුදු සමය පුද්ගලයා හා සමාජය	(2010)
39. මනසේ මායාව	(2011)
40. භාවනා මාතිය	(2011)
41. සසුන් පිළිවෙත	(2012)
42. පිළිවෙතින් පිළිවෙතට	(2012)
43. තිසරණ මහිම	(2012)
44. කයේ කතාව	(2012)
45. මෙන් සිනේ විමුක්තිය	(2012)
46. පටිච්ච සමුපපාද ධම්මය - 1 වෙළුම	(2014)
47. පටිච්ච සමුපපාද ධම්මය - 2 වෙළුම	(2014)
48. පටිච්ච සමුපපාද ධම්මය - 3 වෙළුම	(2014)
49. පටිච්ච සමුපපාද ධම්මය - 4 වෙළුම	(2012)
50. සක්මනේ නිවන	(2013)
51. තපෝ ගුණමහිම	(2013)
52. කම් වක්‍රයෙන් ධම් වක්‍රයට	(2013)

* බෞද්ධ ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශන සමිතිය, නැ.පෙ. 61, මහනුවර.

කතු හිමියන්ගේ ඉංග්‍රීසි කෘති

- * 1. Concept and Reality in Early Buddhist Thought (1971)
- do - D. G. M. B. Edition (2012)
- * 2. Samyutta Nikaya - An Anthology, Part II - Wheel No, 183/185 - (1972)
- do - D. G. M. B. Edition (2009)
- * 3. Ideal Solitude - Wheel No, 188 - (1973)
- * 4. The Magic of the Mind - (1974)
- do - D. G. M. B. Edition (2007)
- 5. Towards Calm and Insight - (1991)
- do - D. G. M. B. Edition (1998)
- 6. From Topsy-turvydom to Wisdom - Volume I - (2003)
- 7. From Topsy-turvydom to Wisdom - Volume II - (2012)
- 8. Seeing Through (1999)
- 9. Towards A Better World (2000)
- 10. Nibbana - The Mind Stilled - Volume I - (2003)
- 11. Nibbana - The Mind Stilled - Volume II - (2005)
- 12. Nibbana - The Mind Stilled - Volume III - (2005)
- 13. Nibbana - The Mind Stilled - Volume IV - (2006)
- 14. Nibbana - The Mind Stilled - Volume V - (2007)
- 15. Nibbana - The Mind Stilled - Volume VI - (2010)
- 16. Nibbana - The Mind Stilled - Volume VII - (2012)
- 17. Nibbana - The Mind Stilled - Library Edition - (2015)
- 18. Nibbana and The Fire Simile (2010)
- 19. 'A Majestic Tree of Merit' (2012)
- 20. The End of the World in Buddhist Perspective (2014)

* Buddhist Publication Society, P.O. Box, 61, Kandy
 බෞද්ධ ඉපයු ප්‍රකාශන සමිතිය, කැ.පෙ. 61, මහනුවර

නැවත මුද්‍රණය කරවීම පිළිබඳ විමසීම්
අනුර රූපසිංහ මහතා
 අංක: 27, කොළඹ විදිය, මහනුවර.
 දුරකථනය: 081-2232376